

ŻYCIE Z CHRYSTUSEM

Tekst przewodni: Kol 3,14.

Zakres studium: Kol 3,1-17.

Część I: Przegląd

W Kol 3,1-17 Paweł omawia cechy autentycznego chrześcijańskiego życia. Podkreśla przy tym jedność wierzących z Chrystusem. Taka jedność oznacza, że wierzący uczestniczą w życiu, śmierci, zmartwychwstaniu i uwielbieniu Chrystusa. Paweł rozwija ten temat mówiąc, że Chrystus jest naszym życiem (Kol 3,4). Umarliśmy z Nim. Nasze życie jest ukryte z Nim w Bogu (Kol 3,3). Jesteśmy wskrzeszeni z Nim (Kol 3,1). Zatem musimy szukać „tego co w górze (...) gdzie siedzi Chrystus po prawicy Bożej” (Kol 3,1), co oznacza współpanowanie z Nim (zob. Rz 5,17).

Temat „jedności z Chrystusem” jest poruszany także w innych miejscach w *Nowym Testamencie*. Został on przedstawiony przez samego Jezusa (J 15,5). Mówiąc o głębokiej więzi wierzących z Chrystusem Paweł używa wyrażenia „w Chrystusie” (zob. np. Rz 6,11; 2 Kor 5,17 i inne). Paweł sugeruje także, że życie prawdziwego wierzącego jest w pewnym sensie „powtórzeniem” misji Jezusa. Zatem jako wyznawcy Jezusa musimy postępować, jak Jezus postępował (1 J 2,6). Nasze ego zostało ukrzyżowane z Chrystusem (Rz 6,6; Ga 2,20). Umarliśmy z Nim (Rz 6,5) i zostaliśmy pochowani z Nim (Rz 6,4; Kol 2,12). Zostaliśmy wzbudzeni z Nim (2 Kor 4,14; Kol 3,1) i posadzeni z Nim na wysokości (Ef 2,6).

Ta lekcja podkreśla dwa zasadnicze tematy:

1. Prawdziwie wierzący człowiek to ten, który zastąpił ziemski sposób myślenia niebiańskim sposobem myślenia.
2. Prawdziwie wierzący człowiek przejawia cechy nowego życia w Chrystusie.

Część II: Komentarz

Ilustracja

„W starych rzymskich murach zaprawa wydaje się twarda jak kamień, tak iż cały mur stanowi monolit. Musisz go rozbić na atomy, aby go skruszyć. Podobnie jest z prawdziwie wierzącym człowiekiem - polega on na Panu, wzrasta w Nim, staje się jedno z Jezusem w żywej więzi, tak iż trudno ustalić, gdzie kończy się fundament i zaczyna nadbudowa. Wierzący staje się wszystkim w Chrystusie, jak Chrystus jest wszystkim we wszystkim dla niego” (Charles H. Spurgeon, *Faith's Sure Foundation*, w: *The Metropolitan Tabernacle Pulpit Sermons*, t. 24, Londyn 1878, s. 463).

Ziemski sposób myślenia a niebiański sposób myślenia

W Kol 3,1-11 Paweł omawia różnicę między nowym życiem w Chrystusie i starym życiem z jego cielesnymi pragnieniami. Paweł rozpoczyna tę część listu wyrażeniem: „A tak, jeśliście wzbudzeni z Chrystusem” (Kol 3,1). Jednak nie ma wątpliwości co do uczestnictwa wierzących w zmartwychwstaniu Chrystusa. W rzeczywistości wyrażenie to można przetłumaczyć: „Jeśli jesteście wzbudzeni z Chrystusem, a jesteście”. To zdanie uzupełnia myśl wprowadzoną w Kol 2,20: „Jeśli tedy z Chrystusem umarliście”. Paweł twierdzi, że ponieważ Kolosane umarli z Chrystusem (Kol 2,20) i zostali wzbudzeni z Nim (Kol 3,1), muszą żyć stosownie do tego. Musimy zauważyć, że wyrażenie „jesteście wzbudzeni” oznacza czynność dokonaną. Użycie trybu biernego wskazuje, że nowe życie w Chrystusie nie jest efektem ludzkich osiągnięć, ale dziełem Boga w sercu człowieka. Ta zasada kładzie w proch błędny pogląd, że ludzie mogą osiągnąć zbawienie przez własne starania.

W pierwszych wersach Kol 3 Paweł zawiera koncepcję nowego życia w Chrystusie używając wyrażenia „tego co w górze” (Kol 3,1-2; gr. *ta anō*). Z drugiej strony stare życie jest przedstawione analogicznym wyrażeniem: „tym co na ziemi” (zob. Kol 3,2,5; gr. *ta epi tēs gēs*). Paweł usilnie wzywa swoich adresatów, by czynili dwie rzeczy w związku z tym, co w górze. Muszą tego szukać (Kol 3,1) i o tym myśleć (Kol 3,2). Greckie słowo przetłumaczone jako „myśleć” to *froneō*. Słowo to oznacza po prostu myślenie (zob. Rz 12,3; 1 Kor 4,6; Flp 1,7; 3,15). Inaczej mówiąc, Paweł twierdzi, że nasze myśli powinny być wypełnione niebiańskimi sprawami. Kol 3,1-4, wersety rozpoczynające następną część listu, są pełne odniesień do Chrystusa. Zostaliśmy wzbudzeni z Chrystusem (Kol 3,1), Chrystus jest po prawicy Bożej (Kol 3,1), Nasze życie jest ukryte wraz z Chrystusem (Kol 3,3), a Chrystus jest naszym życiem (Kol 3,4). Według Pawła szukanie tego co w górze i myślenie o tym jest jednoznaczne z życiem dla Chrystusa i przez Chrystusa, aż do dnia, kiedy otrzymamy udział w Jego chwale (Kol 3,4).

Żyć dla Chrystusa znaczy być martwym dla ziemskich spraw (Kol 3,2-3). Aby wyraźniej przedstawić ten punkt, Paweł przedstawia listę występków, których wierzący powinni unikać za wszelką cenę (Kol 3,5). Następnie

zaznacza, że z powodu tych „rzeczy przychodzi gniew Boży na syny odporne” (Kol 3,6 BG). W tych dwóch wersetach Paweł opisuje stare życie sprzed nawrócenia. Synowie nieposłuszeństwa to ci, którzy podążają za ziemskimi sprawami i kierują myśli na nie. Przeciwnieństwem tej postawy są ci, którzy umarli dla swojego ego i zostali wzbudzeni z Chrystusem.

Opisując dalej stare życie Paweł przedstawia kolejną listę występków: „gniew, zapalczywość, złość, bluźnierstwo i nieprzyzwoite słowa” i kłamstwa (Kol 3,8-9). Człowieka, który żyje według „tego co na ziemi” Paweł nazywa „starym człowiekiem” (Kol 3,9), a człowieka, który żyje zgodnie z tym co w górze (Kol 3,1) - „nowym człowiekiem” (Kol 3,10). Kontrast między tymi dwiema postawami jest podkreślony przez użycie czasowników „zewlec” (gr. *apekdyomai*) i „przyoblec” (gr. *endyō*). Paweł stosuje tutaj grę słów, aby podkreślić ważną biblijną prawdę, iż stary człowiek jest pogrążony w swoich uczynkach (Kol 3,9), podczas gdy nowy człowiek „się odnawia ustawicznie ku poznaniu na obraz tego, który go stworzył” (Kol 3,10). Dalej apostoł daje pełniejszy wgląd w charakter nowego życia w Chrystusie.

Cechy nowego życia w Chrystusie

W Kol 3,12-17 Paweł rozpoczyna kolejną część listu zaczynając się słowem „przeto”. Używając tego słowa na początku nowej części listu Paweł wskazuje, że napomnienia zawarte w Kol 3,12-17 muszą być postrzegane jako konsekwencja czy wynik tego, o czym jest mowa w Kol 3,1-11. Ci, którzy szukają tego co w górze i myślą o tym, zgodnie z Kol 3,1-2 (i zostali odrodzeni duchowo, co symbolizuje pojęcie „nowego człowieka” w Kol 3,10), są teraz przedstawieni jako „wybrani Boży, święci i umiłowani” (Kol 3,12).

Według Pawła prawdziwie wierzący to ktoś, kto *zewleka* pewne rzeczy (Kol 3,8), aby *przyoblec* inne, takie jak „serdeczne współczucie, dobroć, pokora, łagodność i cierpliwość” (Kol 3,12). Podczas gdy życie starego człowieka cechuje się „okłamywaniem się nawzajem” (Kol 3,9; gr. *allelōn*), życie nowego człowieka cechuje się „znoszeniem jedni drugich” (Kol 3,13; gr. *allelōn*) i „przebaczaniem sobie nawzajem” (Kol 3,13). Jednak, jak mówi Paweł, „ponad to wszystko [czyli cnoty wymienione w Kol 3,12-13] *przyobleczcie się* w miłość, która jest spójnią doskonałości” (Kol 3,14). Paweł wskazuje, że wszystkie inne cnoty mogą być praktykowane jedynie pod warunkiem, że miłość cechuje więzi w Kościele. Innymi słowy, Paweł mówi, że kiedy miłujemy, wówczas okazujemy „serdeczne współczucie, dobroć, pokorę, łagodność i cierpliwość” (Kol 3,12). Wówczas także znosimy jedni drugich i przebaczymy sobie nawzajem (Kol 3,13). Co za mocne twierdzenie!

Nowe życie w Chrystusie cechuje się także obecnością Bożego pokoju (Kol 3,15). Ten pokój w społeczności kościelnej jest możliwy wyłącznie dlatego, że Bóg pojednał wszystkich ze sobą przez Chrystusa, który „przywrócił pokój przez krew krzyża jego” (Kol 1,20). Innymi słowy, pokój w relacjach międzyludzkich jest wynikiem pokoju z Bogiem.

Wreszcie, nowe życie w Chrystusie obejmuje nieustanne trzymanie się Słowa Chrystusa (Kol 3,16). Mówiąc, że Słowo Chrystusa musi „*mieszka* w nas obficie”, abyśmy „we wszelkiej mądrości *nauczali* i *napominali* jedni drugich” (Kol 3,16), Paweł wskazuje, że nauka Jezusa musi kierować całym naszym życiem. To stwierdzenie jest bardzo podobne do zawartego w Kol 1,28: „Jego to zwiastujemy, *napominając* i *nauczając* każdego człowieka we wszelkiej *mądrości*, aby stawić go doskonałym w Chrystusie Jezusie”. Na podstawie paralelizmu tych dwóch wersetów możemy poczynić trzy istotne spostrzeżenia. Po pierwsze, nauka Chrystusa jest nierozdzielnie związana z Nim samym tak, iż nie sposób przyjąć Chrystusa nie przyjmując Jego nauki. Po drugie, celem głoszenia Chrystusa jest stawienie „każdego człowieka doskonałym w Chrystusie” (Kol 1,28). Po trzecie, ludzie, którzy doświadczyli prawdziwego nawrócenia, są zaangażowani w misję. Paweł kończy swoje nauczanie w Kol 3,1-17 podsumowaniem, w którym wskazuje, że ci, którzy prowadzą nowe życie, czynią wszystko „w imieniu Pana Jezusa, dziękując przez Niego Bogu Ojcu” (Kol 3,17).

Część III: Zastosowanie

Przemyśl poniższe spostrzeżenia, a następnie zadaj uczestnikom wspólnego studium pytania do dyskusji.

Stwierdzenie, iż Chrystus jest naszym życiem (Kol 3,4), jest niewątpliwie jednym z najważniejszych stwierdzeń w *Biblii*. Skoro Chrystus jest naszym życiem, to bez Niego nie możemy „nic uczynić” (J 15,5), a przez Niego możemy „wszystko” (Flp 4,13). W Chrystusie mamy życie, a Jego łaska jest dla nas wystarczająca (2 Kor 12,9). Skoro Chrystus jest naszym życiem, „zostaliśmy ukrzyżowani” z Nim, więc żyjemy już nie my, ale On żyje w nas (Ga 2,20).

Paweł mówi o więzi z Chrystusem tak ściśle, iż w jej ramach uczestniczymy w Jego życiu, śmierci, zmartwychwstaniu i uwielbieniu. Aby podkreślić tę rzeczywistość, apostoł w *Liście do Kolosan* posługuje się wyrażeniem „w Chrystusie” (aż siedmiokrotnie!). Tak więc umarliśmy (Kol 2,20), zostaliśmy pogrzebani (Kol 2,12), wskrzeszeni (Kol 2,12; 3,1), ożywieni (Kol 2,13) i jesteśmy ukryci (Kol 3,3) *z Chrystusem*, tak iż „okażemy się *z nim* w chwale” (Kol 3,4).

„W jakiś tajemniczy sposób każdy wierzący w Chrystusa jest związany z Chrystusem, tak iż Jego śmierć jest naszą, Jego pogrzebanie jest naszym, Jego nowe życie jest naszym, Jego stanowisko w Niebie jest nasze i Jego powtórne przyjście w chwale jest nasze. (...) Kiedy stajemy się «jednym duchem» z Chrystusem, nasze długi zostają przeniesione na Niego, a Jego zalety zostają przeniesione na nas” (*Christ, Your Life: Kol 3,4, w: Devotions*

on the Greek New Testament: 52 Reflections to Inspire & Instruct, red. J. Scott Duvall i Verlyn D. Verbrugge, Grand Rapids 2012, s. 102-103). Nic nie może dać nam głębszego poczucia przynależności niż nasza jedność z Chrystusem!

Pytania do dyskusji

1. Chrystus jest naszym życiem. Co ta niesamowita prawda mówi nam o więzi, jaką możemy i musimy mieć z Chrystusem?
2. Co to znaczy uczestniczyć w życiu, śmierci, zmartwychwstaniu i uwielbieniu Chrystusa? Jak czynisz to w twoim codziennym życiu?

MATERIAŁY DLA NAUCZYCIELI

- **Przewodniki**- materiały uzupełniające treść „Lekcji biblijnych”.
- **Pytania**- propozycje przebiegu zajęć i pytań do dyskusji w szkole sobotniej.

www.adwent.pl

dział: Studium biblijne

- **Materiał do „Czasu misji”:**
<https://adwent.pl/czas-misji>

KONSULTACJE ONLINE DLA NAUCZYCIELI

- Wspólne przygotowanie do prowadzenia najbliższego studium Biblii.
- Propozycje dodatkowych zajęć.
- Odpowiedzi na pytania związane z treścią studium.
- Wspólnota, modlitwa

każdy czwartek, godz.20.00

Zoom: 856 5129 9515

Kod dostępu: Biblia